

عنوان مقاله:

عدم ایفای تعهد قائم به شخص در حقوق ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی و دومین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سلمان بهشتی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی اردبیل

بهرام عبادپور - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی اردبیل

سیدمحسن میراحمدزاده اردبیلی - کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی گرایش بیمه، دانشگاه آزاد اسلامی رشت

خلاصه مقاله:

ماده 729 از جمله مواد منسوخ شده مصوب سال 1318 می باشد، قانونگذار در ماده فوق بدنبال آن بوده تا در صورت عدم ایفای تعهد قائم به شخص، علاوه بر اینکه متضرر از عدم ایفای تعهد را مورد حمایت قرار دهد، عدول کننده از تعهد را نیز به جبران خسارت الزام نماید اما با توجه به نیازهای جامعه به قوانین کارآ و اثرگذار، ماده فوق مورد نسخ قرار گرفته و بدین محاظ قوانینی دیگری با اثرات بیشتر وضع گردید از جمله قوانینی که در این حوزه در قانون مدنی می تواند مورد استناد واقع گردد می توان به بخش اول ماده 221 قانون مدنی اشاره نمود در این ماده قانونگذار به نوعی دیگر موضوع ماده 729 را مد نظر قرار داده است با این تفاوت که جبران خسارت ناشی از عدم ایفای تعهد به شخص در ماده فوق باید قبلاً مورد توافق طرفین قرار گرفته باشد.

کلمات کلیدی:

تعهدات، جبران خسارت، ایفای تعهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171554>

